

[Bernhard Baunsgaard]

begreber er så lidt præcise, at vi adskillige gange må konstatere, at nu skylder samfundet en borger et eller andet antal måneder, som han har siddet inde. En mand, der bliver arresteret for at have stukket ild på nogle huse, sidder i 10 måneder og bliver frikendt. Hvordan skal vi erstatte ham de 10 måneder?

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Når ministeren tror, han kan være fiks med den slags fælder, bliver jeg nødt til at sige, at selvfølgelig kunne jeg ikke drømme om at binde mig til at følge det, som ministeren kalder den juridiske sagkundskab. Det ved ministeren jo udmærket godt. Vi behandlede forleden dag spørgsmålet om totalisolation og den betænkning, det samme straffetsplejeudvalg er kommet med dér. Det, jeg gjorde en bemærkning til, var, at ministeren imødegik fru Alice Fabers indlæg ved at sige, at dette ikke var nogen straf. Dertil gjorde jeg den bemærkning, at det siger altså et flertal af de jurister at det er. Det kan de vel nok bedømme, selv om vi selvfølgelig ikke skal lade dem trække os ved næsen, når det drejer sig om rent politiske afgørelser om, hvordan vores retsplejelov og hvordan vores straffelov skal se ud. Men at jurister må kunne bedømme, hvorvidt der reelt er tale om en anticiperet straf eller ej, synes jeg er forholdsvist utvivlsomt. Derfor skulle ministeren ikke have lov til at vildlede folketingset på det område på et tidspunkt, hvor de fleste medlemmer ikke har haft skygge af chance for at læse flertallets betækningsbidrag.

Ministeren drager den konklusion, at udvalget ikke har taget afstand fra uskadeliggørelsesarresten. Det er muligt, men det ved vi faktisk ikke, for det har ikke skrevet ét ord om det. Det er pudsigt, at det er blevet bedt om at formulere paragraffer, hvor jeg mener, det har været kutymen, at straffetsplejeudvalget bliver bedt om at vurdere behovet og derefter eventuelt formulere paragraffer. Her er det blevet bedt om at formulere paragraffer uden at vurdere noget behov og uden at have mere end en måned til det. Det har i øvrigt overhovedet ikke kommenteret sin egen formulering af forslaget til en uskadeliggørelsesparagraf. Det er muligt, det går ind for den, det ved vi ikke ud fra betænk-

ningen, men det er da muligt, det vil jeg ikke udelukke. Derfor siger jeg også, at vi da ikke kunne drømme om at give en blankocheck på, at vi under alle omstændigheder vil følge, hvad nogle juridiske eksperter i straffetsplejeudvalget siger eller mener om rent politiske sager.

Knud Lind (FP):

Det var med lidt forundring, jeg bemærkede, at der var et vist sammenrend i salen, hvor man lavede en ny motiveret dagsorden. Når man hører den, bliver man mere forundret, og når man læser den, bliver man endnu mere forundret, for der står jo her, hvem der fremsætter forslaget. Det er hr. Hagen Hagensen (KF), hr. Anders Poulsen (V), fru Birgith Mogensen (CD) og fru Inge Krogh (KrF). Det har undret mig en lille smule, at CD slet ikke har været oppe på talerstolen, men jeg kan forstå, at på trods af, at partiet ikke har haft nogen ordfører på i salen, har man alligevel – som på en blankocheck, der blev nævnt før – alligevel skrevet fru Birgith Mogensen på som samtykker i det her. Det undrer mig kolossalt, men det kan være, at hr. Hagen Hagensen kan forklare, hvor hr. Hagen Hagensen har truffet fru Birgith Mogensen henne.

Man taler om de effektive muligheder, som man ønsker at politiet i fremtiden skal have for at forebygge og bekæmpe ulovligheder. Hvad er så de effektive muligheder? Det er bl.a. det, som ministeren selv har været inde på, og som fremskridtspartiet også var inde på i sin motiverede dagsorden. Jeg har set mange syge undskyldninger for, hvorfor man ikke kunne stemme for en af fremskridtspartiets motiverede dagsordener, men denne her slår dog alle grænser.

Når SFs ordfører taler om boligproblemer for de unge, stemmer det jo ikke overens med de oplysninger, som jeg netop her fra talerstolen fremhævede, fra Københavns politi, som har fået lavet en statistik, som viser, at ud af 339 anholdte var der kun 3 BZere, som ingen bolig havde. Det er altså de 3 BZere, som fru Alice Faber og til dels hr. Bernhard Baunsgaard kører frem med.

Fru Alice Faber taler også om, at man er bange for atomkrig, og at de unge er bange for atomkraftværker. Det er den slags undskyldninger, som fru Alice Faber har til for-